

Sadakat

– GalipSERTEL · 08 Temmuz 2012

Babaannem, şu uzun, uzunca ömründe bir defasına bari denizi görmemiş ve bu göremedi,görmedi meselesi sabah bilmez kış gecelerinin bitmez tükenmez muhabbetiydi evimizin...Ah o deniz, ne deniz! Acayip bir şey yahu...İnsan ne yapıp ne etmeli,ömründe bir defa bari gidip şöyle böyle o denizi görmeli...Oysa nerde deniz, nerde bizim köyümüz! Hani kuş uçmaz,kervan geçmez derler ya,Deliorman'ın tâ göbeği... Sonra bizim buralarda kalûbelâdan beri,kadın aş evini bilir, ocağını bekler, gezi neyinedir derler de, babaannemin gene çıkınında lâfı bol,şöyle bir tutturdu mu... İşte bin dokuz yüz kırk dörtlerde Urus buralara gelince , köylerde tekezeseler kurulup, milletin malı mülkü bir araya toplanıp mirî malı olunca...Ahhh ah, o mirî malı gene denizdir,yemeyeni domuzdur derler ya,çalanı çırpanı, vurguncusu murguncusu tilkide pire gibi çoğalınca...Yüksek yüksek binalar inşa edilip zina kaldırımlara inince, yuların ipi zebanilerin eline geçince,deniz dedikleri şeyin içine, erkekli merkeklî, kadınlı madınlı eşkâre, çırıl çıplak soyunup suya girme modası çıkınca ...Ahhh da ne ah şu dünya işleri nasıl ters ters dönüp,geri geri teptikçe, kıyametin alâmetleri bir bir görünüyor, artık kapıya dayandı diyerek,dinlene dinlene anlatıp durdukça ve işin acı yanı, dinleyicileri günden güne azaldıkça,onu da,denizi görme tutkusu öyle bir yakaladı,pir yakaladı...Hastalanıp yatakta kaldığı günlerde bile,ikide bir: "Ay çocuklar,şu deniz denilen mahlûğü ölmeden bir görebilsem,şu fani dünyadan her nasibimi almış olacağım...Vallah billahii açık gitmeyecek gözlerim!" diye mızızlanmaya başladı...

Bu yıl deniz boyunda bir geziye çıktık,beraberimizde onu da aldık. "Çocuklaaar,bu yaşta neyime benim deniz? Sizin hiç başka yapacak işiniz yok mu da uydunuz şeytana "diye şakalaşp durdu yolculuk esnasında,ama denizi görünce: - Uuuuu bu da ne Yarabbim?" diyerek şaştı kaldı...Sözde kesesinde lâfı bol, köyün masalcı Gülsüm ninesiydi, hayranlığını, anlatamadıklarını baştan savma,gelişi güzel bir uzunca "uuuu" ile geçiştiriverdi ve devam etti: - Deniz eee!...O deniz buymuş deseniz ya!....Her zaman hep böyle mi ? Ulu ulu,bol bol,ne çok su Yarabbim!... Ucu bucağı görünmüyor ...Dalgalara da bakıver! Kıpır kıpır...Çıkıp çıkıp bir yerlerden, aceleleri varmış gibi, can havliyle geliyorlar...

Sonra ezber bildiği, fakat içeriğini anlayamadığı o güzelim, arapça dualarını hafif bir sesle,huşu içinde okuyarak, yavaş yavaş aşağılara indi...Yaşı seksenlerde seyretse de, hep daha yardımsız yürüyebiliyordu.Kıyıya vardı, kumsala oturdu.Ağır ağır,tek tek ayakkaplarını, çoraplarını çıkardı. Önce ellerini,sonra ayaklarını suya batırdı. Usulluca yüzüne bir avuç su serpti.Bir müddet böyle kalakaldı. Kendikendine söylenerek ayağa kalktı. Şalvarının paçalarını dizlerine kadar çekti,çıplak ayaklarıyla birkaç adım denizin içinde ilerledi... Her halde bugünkü gezi için özel olarak seçtiği,gelişi güzel bağlanmış, kenarları oyalı, kahverengi çemberinin altında, biraz

dağınık, beyaz sümek rengi saçlarını meltem hafifçe okşarken, çocuklar kadar saf, mutlu bir gülümseyişle dönüp ardına baktı. Orada, her defa iftharla, biraz da başkaları işitsinler diye, etrafı cınlattığı "Tosunlarım!"; "Çakırlarım benim!"; "Benim bir tanelerim!" diye yüksek sesle haykırdığı, o koskocaman delikanlı ikiz torunları, bizlerdik... Arkamızda Varna, önümüzde yakomazlı bir ufukla haşır neşir dalgaların gizemli denizine demir atmış birkaç vapur, tepemizde martıların kavgacı çığlıkları vardı... Çıplak ayakları hep daha denizde, birkaç adım geri çekildi, bizi yanına çağırırdı.

- Beni iyi dinleyin, diyerek konuşmaya başladı... Allah herkeslere nasip etsin deniz görmeyi, herkesler gelip görsün, ben, görmüş sayılırım artık.. Bu deniz dediğiniz mahlük baştan başa, boydan boya su... Sudan başka hiçbir şey değil ... Kimler ne anlatırsa anlatsın... Sadece ki, suyun acayip bir sesi var... Pek o kadar da acayip değil, tıpkı bizim Düzorman' da koca meşenin yaprak ışıltısı gibi vışşş, vışşş, vışşş ... Nesi var bunun buraları biraz daha serin, biraz daha gönül alıcı, nefes verici, nefes .açıcı... Sebildir, dermanı boldur böyle yerlerin... Ben şimdi, şimdi anlıyorum yaz günleri gençlerin niçin denize kaçtıklarını... Ah siz gençler, şimdiki zamanın gençleri, neler bilmiyorsunuz, neler!

Hep böyle abartılıdır babaannemin anlatmaları. Rastgele mi köyün akıl kumkuması, ünü etrafa yayılmış taşmış, masalcı Gülsüm annesi...

- Çocuklar, diye devam etti. Koskoca köyden alıp beni tâ buralara getirdiniz, zahmet ettiniz, muradınız neyse... Nasıl desem bilmem ki... Her şey pek alâ da...

Biraz durakladı. Birşeyleri hatırlamak istercesine sağ elini alınına götürdü ve sanki onun değilmiş gibi derinlerden gelen üzüntülü, cırıldak, fakat kararlı bir sesle :

- Çocuklar ba !- dedi... Dedeniz sağ olsaydı ya şimdi! Hep beraber baksaydık denize... Rahmetli birşeyler göremeden göçüp gitti bu yalan dünyadan...

Ellisinde var yoktu cenazesi kaldırılırken...

Ve belki yine bugüne mahsus, özel olarak kınalamış ellerini havaya kaldırdı, denizin üstüne üstüne, ama çok ötelere sallayarak:

- Dedeniz pek kibardı, dedi... Camiye, cumaya giderken gömleğini hep temiz ister, yakasına kırmızı gül takardı... Al nar çiçeği fesine burma sarığı şöyle, ağır ağır usulence sarar, nerden aklıma geldi Yarabbim, tesbihi de şöyle tutardı rahmetli...

İnce parmaklarıyla bir takım işaretler yapıp durakladı, bize görünmemek için yüzünü öbür tarafa çevirdi ve göz pınarlarına çökmüş o ufucuk, sıcak deniz mavisini fersiz gözlerinden birkaç damla gözyaşının neden öyle ansızın boşanıp döküldüğünü, buruşmuş yanaklarından nasıl öyle usul usul süzüldüğünü, Karadeniz'in dur durak nedir bilmeyen hınzırım dalgalarına karışıp akıp gittiğini, bir sır bozulur diye, ikiz kardeşimle oturup, başbaşa konuşamadık bir türlü...

Galip Sertel

sözcükler:

Urus: Rus

eşkâre (âşkâre), Farsça : uluorta, açıkça

tekezese (Bulgarca,kısaltılmış:TKZS) - Bulgaristan\`da komünist rejimi döneminde tarım kooperatflerinin adı